

„Nagy tömeg követte, mert látták a betegeken végbevitt csodajeleket.” Milyen szép ez! Milyen jó nézni, hogy Jézust követi a tömeg! Végre itt az igazság pillanata! Minden milyen szépen, simán működik! Éppen ahogy Isten akarta! Ó, de szép is, jó is lenne, ha így lenne! De hát a valódi Isten ennél egy „picit” magasabb szinten áll. Sajnos Ő nem éri be ennyivel. Vagy éppen szerencsére... Ki-ki eldöntheti. Merthogy Ő radikális. A radikális szó egy latin szóból, a „radix”-ből származik, amelynek jelentése: gyökér. Vagyis gyökeres átalakulást kíván tőlünk. Nem elég egyszer felmenni a hegyre, követve a népünnepelet. Sőt még az sem elég, ha a radikalitás nevében csak törünk-zúzunk magunk körül. Ő ennél sokkal-sokkal többre vágyik, nem éri be kevesebbel, mint az Egésszel. Nem elég a Rész belőlünk. A Minden pont jó lesz neki. A radikális szerintem azt jelenti, hogy szövetséget kötök az Úrral. Nemcsak az „Atyácskámnak” tekintem. (Bár néha fontos az is, és olykor megpihenhetek nála. Ez rendben van, de önmagában kevés.) Hanem mi ketten állunk a dolgokba. Nap mint nap. Nem csak egyszer, nagy felindulással. Hanem én teszem az én dolgomat (részemet), és meghagyom az Ő részét is, hogy tegye. Akkor egyszer csak észreveszem, hogy valami radikálisan megváltozott. Nem tudom megmondani, hogy pontosan mikor vagy hogyan; csak azt, hogy megtörtént. Azt gondolom, hogy valójában ezeket a „csodákat” kell keresnünk az életünkben. Nem azokat, amelyek kívül vannak és látványosak. Hanem amelyek belül vannak, és talán senki sem veszi észre. De te tudni fogod. És Ő is.

Vincze Katalin, Szár